

Bilag 1**Et af udvalgets spørgsmål til socialministeren og dennes svar herpå***Spørgsmål nr. 6:*

Ministeren bedes forklare, hvorfor vurderingsgrundlaget i forbindelse med behandling af en klage over et aktiveringstilbud er rimeligt eller urimeligt, og hvilken betydning det vil få, hvis vurderingsgrundlaget ændres til, om aktiveringstilbudet skønnes at forbedre den enkeltes erhvervs muligheder.

Svar:

Såvel tilbud om arbejde som tilbud om aktivering/beskæftigelsesfremmende foranstaltninger skal være rimeligt. Når en kommune skal foretage en vurdering af, hvorvidt et aktiveringstilbud skønnes at være rimeligt, sker dette med udgangspunkt i, hvad den enkelte person skønnes at kunne klare. Ethvert tilbud til en person, hvis overvejende problem er, at personen mangler et arbejde, vil i almindelighed opfylde betingelserne om at være beskæftigelsesfremmende og dermed et rimeligt tilbud. Hvis der er tale om personer med andre problemer end ledighed, lægges der vægt på

andre målsætninger, f.eks. hvordan modtageren ved andre former for aktiviteter kan forbedre sin livssituation.

Et tilbud om aktivering vil ikke være rimeligt, hvis der er konkrete forhold hos personen, f.eks. helbredsmæssige forhold, som kan bevirke, at tilbudet ikke er rimeligt. Et tilbud vil heller ikke være rimeligt, hvis tilbudet i sig selv måtte være formålsløst, eller hvis det kvalificerende element er ganske underordnet.

Ved aktiveringstilbud, der etableres med henblik på at forbedre den enkeltes livskvalitet, ville elementet omkring det livskvalitetsforbedrende fortabes, såfremt vurderingsgrundlaget blev ændret til en bedømmelse af, om aktiveringstilbudet skønnes at kunne forbedre den enkeltes erhvervs muligheder.

Det skal bemærkes, at der ved vurdering af aktiveringstilbud til ledige dagpengemodtagere efter lov om en aktiv arbejds markedspolitik ligeledes tages udgangspunkt i, hvorvidt tilbudet skønnes at være rimeligt. Der er således søgt at etablere så stor overensstemmelse som muligt mellem de to regelsæt.